

7. gr.

Ríkisbókhald sér um útborgun barnabótaauka samkvæmt 5. og 6. gr. reglugerðar þessarar.

8. gr.

Komi í ljós að maður hefur ranglega notið barnabótaauka eða að barnabótaauki hafi verið ákvarðaður of hátt skal skattstjóri leiðrétta hann. Um slíka leiðréttingu gilda ákvæði 95. gr. og 96. gr. laga nr. 75/1981 um tekjuskatt og eignarskatt eftir því sem við getur átt.

9. gr.

Reglugerð þessi sem er sett samkvæmt heimild í B-lið 69. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, sbr. 9. gr. laga nr. 92/1987, um l. reyting á þeim lögum, og 119. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, öðlast gildi 1. janúar 1991.

Fjármálaráðuneytið, 27. desember 1990.

Ólafur Ragnar Grímsson.

Snorri Olsen.

REGLUGERÐ**um innheimtu þinggjalda á árinu 1991.**

1. gr.

Álögð þinggjöld á tekjur og eignir ársins 1990 skulu greidd á tíu gjalddögum á árinu 1991. Eru gjalddagar fyrsti dagur hvers mánaðar nema mánuðina janúar og júlí.

2. gr.

Þar til álagning ársins 1991 liggur fyrir skal hver gjaldandi greiða fyrirfram upp í álagningu ársins. Greiðslan skal nema á hverjum gjalddaga 10% af þeim þinggjöldum er honum bar að greiða á árinu 1990. Að því er menn varðar er þó einungis átt við önnur þinggjöld gjaldársins 1990 en tekjuskatt.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal ekki innheimta fyrirframgreiðslu ef hún nær ekki 1 000 kr. á mánuði hjá hverjum gjaldanda.

3. gr.

Heimilt er gjaldanda að sækja um lækkun á þeirri fjárhæð þinggjalda sem honum hefur verið gert að greiða fram að álagningu 1991 skv. 2. gr.

Umsókn um slíka lækkun skal senda skattstjóra er úrskurðar um lækkun greiðsluskyldunnar.

4. gr.

Skattstjóri skal að jafnaði ekki taka til greina umsókn gjaldanda nema rauntekjur hans hafi lækkað svo mjög milli árána 1989 og 1990 að tekjuskattstofn á tekjuárinu 1990 sé meira en 25% lægri en tekjuskattstofn hans var á tekjuárinu 1989 eftir að síðarnefnd fjárhæð hefur verið hækkuð um 10%. Frá þessari reglu má þó víkja ef sérstaklega stendur á að mati skattstjóra, enda hafi fjölskylduástandur gjaldanda breyst eða aðrar aðstæður skert gjaldþol hans verulega.

Ríkisskattstjóri setur nánari reglur um ákvörðun á takmörkun greiðsluskyldu og önnur atriði varðandi framkvæmd þessarar greinar.

5. gr.

Ákvörðun varðandi umsókn skal skattstjóri tilkynna gjaldanda og ef fallist er á umsókn skal niðurstaða einnig tilkynnt innheimtuaðila.

6. gr.

Allir þeir, er hafa menn í þjónustu sinni og greiða laun fyrir starfa, sbr. 1. mgr. 92. gr. l. nr. 75/1981, eru skyldugir að kröfu innheimtumanns að halda eftir af kaupi launþega til lúkningar gjöldum þeirra aðila sem launþegar bera sjálfskuldarábyrgð á og innheimta ber samkvæmt ákvæðum 110. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skulu launagreiðendur aldrei halda eftir meira en nemur 75% af heildarlaunagreiðslu hverju sinni til greiðslu á gjöldum samkvæmt lögum nr. 75/1981, gjöldum samkvæmt IV. kafla laga nr. 91/1989 og afdrætti opinberra gjalda samkvæmt ákvæðum laga nr. 45/1987, um staðgreiðslu opinberra gjalda. Afdráttur af launum vegna staðgreiðslu skal ávallt ganga fyrir afdrætti af launum vegna eldri skattskulda og gjalda.

7. gr.

Um greiðslur þinggjalda á árinu 1991 fer að öðru leyti samkvæmt ákvæðum XIII. kafla laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt.

8. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 110. gr., 113. gr. og 119 gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 27. desember 1990.

Ólafur Ragnar Grímsson.

Snorri Olsen.

REGLUGERÐ

**um réttindi og skyldur manna, sem dveljast erlendis við nám,
skv. ákvæðum laga um opinber gjöld.**

1. gr.

Þeir menn, sem dveljast erlendis við nám geta haldið öllum réttindum sem heimilisfesti hér á landi veitir skv. lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt og öðrum lögum um opinber gjöld eftir því sem nánar er ákveðið í reglugerð þessari.

Ákvæði 1. mgr. á við um þá menn, er þar greinir þrátt fyrir að þeir séu skráðir með fasta búsetu erlendis enda hafi þeir verið búsettir hér á landi síðustu 5 árin áður en nám hófst.

Nám skv. 1. mgr. telst hvers konar reglulegt nám í viðurkenndri menntastofnun innan hins almenna menntakerfis á framhalds- og háskólastigi enda sé námið ætlað sem aðalstarf og námstími eigi skemmri en 6 mánuðir eða sem svarar til 624 klst. á ári, sbr. þó 4. mgr.

Til náms skv. 1. mgr. telst ekki starfsþjálfun, sérhæfing eða öflun sérfræðiréttinda enda þótt skilyrði þau, sem sett eru í 3. mgr. séu að öðru leyti fyrir hendi. Ennfremur ekki nám í grunnskólum, menntaskólum og sambærilegum menntastofnunum.

2. gr.

Maki námsmanns getur haldið sömu réttindum ef sýnt er fram á að dvöl hans erlendis sé bein afleiðing af námi hins en ekki sérstaklega til tekjuöflunar eða öflunar sérþekkingar, sem